

Przedpłata wynosi:

w Krakowie: miesięcznie 1 złr. 35 cent., kwartalnie 4 złr., półrocznie 8 złr., rocznie 16 złr. Za odoszenie do domu dolicza się 15 cent. miesięcznie. Na prowincji i w całej monarchji Austro-Węg.: miesięcznie 1 złr. 70 cent., kwartalnie 5 złr., półrocznie 10 złr., rocznie 20 złr. Numer pojedynczy 6 cent. na prowincji 10 cent.

KURJER POLSKI

wychodzi codziennie o godzinie 8 rano.

Cena ogłoszeń:

Za wiersz peltowy, lub jego miejsce, za pierwszy raz 10 cent., za następne po 5 cent. Drobne ogłoszenia zwykłym drukiem po 2 cent. od wyrazu, tłustym drukiem po 5 cent. od wyrazu. Minimum ceny drobnych ogłoszeń 25 cent. „Nadesłane” 20 cent. od wiersza.

Adres dla telegramów:

„KURJER POLSKI” — KRAKÓW. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i Administracja: ulica Florjańska Nr. 25.

Z bieżącej chwili.

Sejm czeski obradował nad sprawą nastalenia terminu zwoływania sejmów. Jako referent, imieniem Wydziału krajowego, przedłożył exposé hr. Adalbert Schönborn. Młodoczech dr. Podlipny, słauił pracę Wydziału krajowego, który przedstawia sejmowi wyczerpujący i wartościowy referat. Pomimo to, czuje się mówca zobowiązany dołączyć poprawkę, która raz na zawsze wyklucza nakładanie podatków na kraję korony czeskiej bez przyzwolenia sejmów krajowych, które Cześć za jedną legalną władzę prawodawczą uważają. Cześć — ciągnął mówca — nigdy nie uznali oktroirki, t. j. ustaw z lat 1860 - 70. Gorąco protestował wówczas naród czeski, w imię nieprzedawnionych praw czeskiej korony. I dziś usposobienie Czechów w niczem nie uległo zmianie. Gdyby zaś tak było, jak tego chce ks. Schwarzenberg, iż naród czeski pogodził się z oktroirką, to wówczas postawie młodoczechy wszelkich starań dożyłoby, aby wstrząsnąć lwem zasypiającym i serca narodu ponownie rozpalic. Wdaje się mówca w rozprawę merytoryczną, wywołując napomnienie ze strony nadmarszałka hr. Lobkowica. W końcu stawia wniosek nagłośnić dla referatu hr. Schönborna, i żąda, aby komisja przejrzała go w ciągu dni 3. Referent hr. Schönborn godzi się na przyspieszenie sprawy, nie solidaryzuje jednak z poglądami dra Podlipnego na jakoby nielegalny prawnopolityczny ustroj monarchji.

W Gracu składał przed wyborcami sprawozdanie poseł Hofmann von Wellenhof. Poseł ten należy do frakcji Steinwendera i mocno skłania się ku antysemityzmowi schönererowskiemu. Zastępują na podniesienie uwagi Hofmanna o upadku parlamentaryzmu w Austrii. Dowodem tego być ma rola bierna, jaką odegrała Rada państwa po sztucznie wywołanej panice giełdowej z r. 1891 i zachowanie się parlamentu w sprawie Spinčić'a. Rozwijając program swej partji, oświadczył Hofmann, iż nie jest zachowawcą i nie będzie dążył do wprowadzenia szkół wyznaniowych. W końcu wspomniał o krytyce stosunków galicyjskich, jaką podczas ostatniej sesji wygłosił minister skarbu dr. Steinbach. Z niej biorąc assumpt wolał: „Precz z Galicją z Przedlitawją!”

Znane to hasło schönererowskie, zmierzające ku wyłączeniu Galicji z Przedlitawji, ma na celu — jak nie trudno domyślić się z pozostawienia Czechów z Niemcami austriackimi w cztery oczy... W Pester-Lloydzie z dnia 26 b. m. (nr. 99) znajdujemy pod rubryką: Wiadomości potoczne (Tagesneuigkeiten) następującą notatkę: (Dzieci słownackie). Delegat górnowiągier- skiego związku kulturnego odwiedzał w tych dniach dzieci słowackie, umieszczone w Hódmező-Vásárhely, Kecs-kemet i Péczel. Dzieci mają się wybornie. W Hódmező-Vásárhely jest ich osmioro, w Kecs-kemet 32, w Péczel jedno. Dzieci pomimo, iż krótko — bo dopiero od 8 - 9 miesięcy ba-

wią w wymienionych miejscowościach, mówią już całkiem płynnie po węgiersku. (Slovakische Kinder). Ein Delegirter des oberungarischen Kulturvereins besuchte die-ser Tage, die in Hódmező-Vásárhely, Kecs-kemet, Péczel untergebrachten slovakischen Kinder, die sich eines vortrefflichen Befindens erfreuen. In Hódmező-Vásárhely sind 8, in Kecs-kemet 32, und in Péczel 1 Kind in Pflege. Die Kinder haben sich trotz des kurzen, kaum 8-9 Monate dauernden Aufenthaltes in den betreffenden Orten die ungarische Sprache schon ganz geläufig angeeignet).

Czyż potrzebne komentarze? Komuż nie wiadomo, co oznacza ta niewinna na pozór kronikarska notatka. Dzieci te, przyjęte przez miłosiernych Madjarów — to owa sztuczna „kultura górnowiągierska” z piekielnym wyrafinowaniem wynaturzanych od niemowlęcia Madjaronów.

Prasa liberalna madjarska wita z entuzjazmem przedłożenia rządowe, o których pisaliśmy wczoraj.

Pester Lloyd nazywa krok rządu przejawieniem się liberalizmu czynu. Akcja podjęta stanowić będzie nową epokę w dziejach wewnętrznych państwa węgierskiego. Ma ona na celu uwolnienie Węgier z pod kurateli duchowieństwa.

Nemzet sławi energię rządu. Wzywa wszystkie partje, aby nie bacząc na różnicę barwy politycznej skupiły się dookoła wzniesionego sztandaru.

Neues Pester Journal nazywa przedłożenie o metrykach cywilnych znakomitą pracą dyfetykacyjną, i cieszy się z recepcji żydów, przez którą zadostęć się staje sprawiedliwości.

Opozycyjny Pesti Naplo upatruje w przedłożeniach hr. Csaky'ego i p. Hieronymi'ego ducha postępu nowożytnego. Recepcja żydów jest krokiem naprzód na drodze do połączenia różnolitych pierwiastków narodowych i rasowych, składających Węgry w łączną całość. Zdaniem Pesti Naplo wprowadzenie metryk cywilnych, zakończy erę zatargów wyznaniowych.

Egyetemes organ stronnictwa niezawisłości, cieszy się w każdym razie, iż przedłożenia wejdą na stół lzby; dadzą one sposobność do dyskusji i starcia się zdań.

Na pierwsze dni maja zapowiedziana została podróż cesarza do Budapesztu. Dzieje się więc zadostęć żądaniom Madjarów, którzy, jak to zapisaliśmy przed kilku dniami, mocno poczeli utyskiwać, iż Cesarz zbyt rzadko bawi w ich stolicy.

Komisja „ahlwardtowska” rozpoczęła obrady. Na wczorajszym posiedzeniu z czwartku, dnia 27 b. m., pojawił się Ahlwardt z Pickenbachem, niosąc plik papierów. Na zapytanie, czy są to już wszystkie dokumenta, jakie Ahlwardt ma do przedłożenia, dał ten ostatni odpowiedź potwierdzającą. Brak wprawdzie jednego listu, który jeszcze przed tygodniem mógł mieć wartość, ale wobec innych dokumentów nie jest potrzebny. Akta ahlwardtowska składają się z wielu broszur, drukowanych w różnych czasach, Gehlsenowskiej Eisenbahn Zig. i listu z podpisem rumuńskiego prezydenta senatu.

Referentami wybrała komisja prof. dra Cuny'ego, dra Porscha i Augusta Bebla. Na posiedzenie komisji przybyli także Mi-

quel i Aschenborn, dyrektor skarbu państwa.

W Tuluzie przemawiali hr. de Mun i p. Piou o programie politycznym katolickiej frakcji wierno-konstytucyjnej. Obaj mówcy jednoznacznie stwierdzili, iż życzeniem Leona XIII jest, aby walka z republikaństwem i demokracją została raz na zawsze zaniechana. Jest to nietylko zachęta, wychodząca ze strony Ojca św. na rzecz dążeń podobnych, jakie już i dawniej pojawiały się we Francji (ich przedstawicielem był p. Piou), ale wyraźne życzenie Ojca św. Hr. de Mun powoływał się w tej mierze na audjencję, jaką świeżo otrzymał w Watykanie. W tem tylko rozchodzili się dwaj najwybitniejsi przywódcy obozu katolicko-wiernokonstytucyjnego, iż mówiąc o kwestji socjalnej hr. de Mun stawał po stronie robotników, p. Piou zaś zalecał podjęcie akcji przeciw socjalizmowi i radykalizmowi.

Zakon braci miłosierdzia w Krakowie.

We wszystkich państwach, gdzie rząd rozpoczął walkę z kościołem, na pierwszym miejscu stawiano kwestję znaczenia klasztorów. Tak było we Włoszech, Francji, Niemczech, nie mówiąc już o Rosji, najzacieśnym wrogu kościoła katolickiego. W praktyce pokazało się jednak, że zakony nie były złemi instytucjami i tam, gdzie filantropia i nauka odgrywały główną rolę, brak ich dał się uczuć dotkliwie. W niektórych nawet krajach, myślała na serjo o przywróceniu klasztorów, bo przekonano się o pożytecznej działalności, jaką wywierają na społeczeństwo.

W szeregu zakonów, które najwięcej przynoszą ulgi cierpiącej ludzkości, pierwszymi dnymi miejscami zajmują Bracia Miłosierdzia.

Głównem zadaniem członków tego bractwa zakonnego jest pielęgnowanie chorych a w szpitalach, znajdujących pod ich nadzorem, tysiące nieszczęśliwych znajduje bezpłatny przytułek, doktorów i lekarstwa.

Zakon ten został założony w 1534 roku przez św. Jana Bożego i już w cztery lata później widzimy w Granadzie pierwszy szpital ufundowany przez tegoż świętego. W 1575 r. papież Pius V bullą papieżką z 1 stycznia t. r. podniósł Braci Miłosierdzia na stopień zakonu i ten przyjął regułę św. Augustyna. W 130 lat później posiadali już 240 szpitali własnych i 12586 łózek.

Do Austrii zostali wprowadzeni z panowania cesarza Rudolfa II. Między zakonnikami wybitne stanowisko zajmował wtenczas O. Gabriel, hrabia de Ferrara, pochodzący ze starożytnego rodu i z nauką medycyną bardzo obeznany. Po sześciu wyleczeniu arekksiędza Maksymiljana, którego doktorzy już opuścili, sława jego rozniosła się nietylko wewnątrz kraju lecz i za granicę. Wzwanym został do króla polskiego Zygmunta III. leżącego bez nadziei i po kilku miesiącach przywrócił go zupełnie do zdrowia. Tak samo stało się i z papieżem Urbanem VIII. Skutkiem tych datnych wyników kuracji, zakon urosł w znaczenie a monarchowie i papieżę oddawali go znacznymi przywilejami.

Cudowne prawie wyleczenie króla Zyg-

munta III, rozniosło się po całej Polsce i wkrótce Walerjan Monteupi, szlachcic Florencki, a zarazem kupiec i królewski zarządca poczt w Krakowie, widząc użyteczną działalność zakonu Braci Miłosierdzia, postanowił, wraz z kilkoma przyjaciółmi, założyć klasztor, wraz ze szpitalem. Prośbie wniesionej w tej sprawie do ówczesnego generała zakonu O. Gabriela Lougiego, chętnie zadostę uczyniono i wysłano na miejsce generalnego wikariusza O. Franciszka Bar-bawarę.

Wkrótce potem, w darowanej kamienicy przez Montepiego, osiedlili się Bracia Miłosierdzia i stanął pierwszy szpital w Polsce. Usiłowania ich, popierane przez różne rody: Czartoryskich, Czapskich, Lubomirskich, Potockich, Sanguszków, Sapiechów, Wodzickich i Zebrzydowskich, przyniosły owoce dodatnie i w przeciągu jednego wieku, liczono już w Polsce 17 klasztorów i tyleż szpitalów.

W tym okresie, zakon wydał wielu znakomitych ludzi. Dość przytoczyć: O. Ludwika Ciosnowskiego, O. Augustyna Lochmana, O. Ludwika Perzynę i kilku innych sławnych doktorów i pisarzy.

Bracia Miłosierdzia cieszyli się poparciem nietylko szerszego ogółu, duchowieństwa i szlachty, lecz i panującej, jak: Zygmunt III i Stanisław August otaczali ich swoją opieką.

Z nastaniem złych czasów dla Polski, szczególniej w chwilach porozbiorowych, zakon zaczął podupadać i w 1812 roku groziła mu w Krakowie zupełna ruina. Klasztor jak i szpital były niemożliwe do mieszkania i poruszono nawet myśl, aby je znieść zupełnie. Wtedy Fryderyk August, król saski i książę warszawski, dekretem gabinetowym, wydanym dnia 17 lipca roku 1812 postanowił przeniesienie konwentu Braci Miłosierdzia na Kazimierz i darował im cały klasztor trynitarski, wraz z kościołem i kamienicą czynszową.

Skutkiem rozbiorów Polski, wszystkie klasztory Braci Miłosierdzia zostały zniszczone i pozostał tylko jeden macierzysty zakład w Krakowie. Opuszczony przez wszystkich, bez środków potrzebnych do utrzymania, umieszczony przytem w niedzielnym domu, przewidywał także swój szybki koniec. Nagle przyszła pomoc i zagrożony konwent krakowski, dzięki prowincjałowi austro-czeskiego oddziału O. Celestynowi Opitzowi, wcielony został do prowincji austro-czeskiej. Wyznaczono na pierwszego przeora O. Melaniasza Rajtharka, lekarza i zaopatrzony go w dostateczne fundusze, wysłano do Krakowa.

Nastąpił nieco pomyślniejsze momenty. Ofiarność publiczna była nie wielka, ale poświęcenie się Braci i ich zaparcie, przyprowadziły konwent, jeżeli nie do stanu kwitnącego, to przynajmniej znośnego. Powoli urządzono ambulatorjum, specjalny oddział chirurgiczny z 11 łózkami, oddzielnymi pokojami i salą operacyjną. Przy zakładzie ustanowiono także internat, aby młodzi ludzie polskiej narodowości mogli się przygotować do zakonu.

Czem jest zakon Braci Miłosierdzia dla Krakowa? — o tem wszyscy dobrze wiemy, a setki chorych i niedarzy, doznających tam macierzyńskiej opieki, aż nadto dosadnie mogą to poświadczyc.

Gdy w roku przeszłym wybuchła cholera i panika ogarnęła całe miasto, Bracia Miłosierdzia nie uleگی się zarazy i podwoje swojego szpitala utworzyli dla zarażonych. Przy pomocy ordynującego dra Filimowskiego, pielęgowali ich troskliwie i ocalili połowę. Umierali tylko ci, których przewieziono w ostatnim stadium choroby.

Z nadesłanego nam statystycznego wykazu, dowiadujemy się, iż w 1892 r. przyjęto chorych 463. Z tych wyszło 388, pozostało w leceniu 41, umarło 34.

Cyfrę tę wymownie świadczą, że zakon Braci Miłosierdzia oddaje Krakowowi wielkie, istotne usługi i godny jest poparcia ze strony ogółu.

Widoki urodzajów.

(K. M.) Wyżywienie ludności, to najwa- żniejsza kwestja społeczna.

Nie dziw więc, że gdy wiosna nastaje, cały świat zwraca oczy na rolnictwo, które dostarcza chleba powszedniego. Jakie będą urodzaje? zapytują wszyscy, jaki stan ozimim, to kwestja obecnie dnia w całej Europie. Ziemia karmicielka, o ile dowiadujemy się z korespondencji przysyłanych z różnych stron kraju, nie wyda w r. b. plonów zbyt obfitych.

Z Dalmacji przysły nader smutne wieści. Dochodzi nas stamtąd mianowicie wiadomość, że zimna wiosenna, a znacznie przymrozkii w zimie, sprawiły w wielu miejscach wyniszczenie zasiewów. Na Węgrzech przencia nie dopisze z pewnością. Pola zazwyczaj pokrywa już w początkach kwietnia obfita ruń. Dziś pola po większej części gołozna, a warte rośliny, pozostałe, nie wrózą pomyślnych rezultatów. Między Temeszwarem a Sybinem, a mianowicie nad brzegami rzeki Maros, niwy zasiane pszenicą, przedstawiają się cokolwiek lepiej, lecz i tu urodzaj spodziewany tylko średni.

W Austrii urodzaj będzie lepszy, niż gdzieindziej. Tu bowiem stosunkowo mniej sięją zboż ozimych, a zatem mrozny nie uszkodziły tyle zasiewów. Jarzyny jednak i warzywa z powodu trwającego zimna nie rozwijają się pomyślnie, a wino odsłonięte przed dwoma tygodniami w wielu miejscach zmarzło, a chmielniki nawet nie są odkryte.

Rzepaki w całym państwie austriackim przedstawiają się również nieszczęśliwie; w Czechach i na Śląsku ucierpiąły od wiosennych przymrozków. Co do Galicji, to wiadomo nam, że ciepłe dni w marcu zmieniły się w ostre zimna. Co noc mieliśmy po kilka stopni mrozu, a ziemi zmarzłej nie dało się orać.

Za tem więc idzie, że zbiory nasze również, jak i w innych krajach państwa są bardzo zagrożone, a widmo nieurodzaju patrzy nam śmiało w oczy. Rzepaki co prawda trzymają się jeszcze dobrze i jeżeli maj użyć im ciepła i potrzebnej wilgoci, mogą być nawet bardzo dobre. Siewy jare są wszędzie na ukończeniu, choć zasiane zboża nie wschodzą, bo mrozny paraliżują wegetację. W najsmutniejszym stanie znajdują się jednak plantacje ziemniaków. W o-

KILIŃSKI

Obraz historyczny w 6 aktach.

PRZEZ

JANA ZAŁĘGĘ.

(Ciąg dalszy).

Sierakowski.

Nigdzie go nie ma.

Laskowski.

Przeszukaliśmy cały pałac — ani śladu.

Zubów (drwiąc).

On już bezpieczny w pruskim obozie.

Tykiel.

Uciekla galgana.

Jasiewicz.

Jak tchorz ostatni.

Kiliński.

No, przypatrzcież się teraz bracia Polacy zmienności fortuny ludzkiej. Przed kilku dniami ja tutaj stałem przed nim jak delikwent w tym gmachu, rozumiałem, że mi przyjdzie tu marnie zginąć, a dzisiaj on, tyran, sromotnie ucieka przed nami.

Wszyscy.

Wiwat Kiliński. Niech żyje nasz bohater.

Kiliński.

Nie czas jeszcze bracia na zwycięskie okrzyki. W lochach tego pałacu więzieni są nasi patrioci.

Jasiewicz.

Prawda. Tu siedzi Stanisław Potocki, Staszyc, Węgierski.

Hering.

Chodźmy ich oswobodzić.

Zubów (drwiąc).

Zapóźno trochę.

Kiliński.

Dlaczego zapóźno.

Zubów.

Nasz generał kazał ich wymordować w zamian za swego siostrzana.

Sierakowski (zamierzając się na niego).

Kłamiesz, psi synu.

Zubów.

Spytajcie kapitana Daszkowa. On spełniał wyrok.

Hering (pluje w ręce, podnosi miecz).

A ty psiwiaro!

Kiliński.

Jakto? Ty kapitanie spełniłeś tak nieludzki wyrok? — ty?

Daszków (który dotąd stał milczący se spuszczoną głową, pochichu mówi do Kilińskiego, wskazując na Zubowa i Moskała).

Każ wyprowadzić tamtych — powiem wszystko.

Sierakowski (podnosząc topór).

Śmierć mu.

Kiliński.

Czekajcie (do żołnierzy, Laskowskiego i Sypniewskiego). Odprowadzić więźniów na ratusz i strzedz pilnie (wskazując na Daszkowa, którego chcą także zabrać). Ten tu zostanie (po odejściu więźniów). A teraz mów. — Czy to prawda, że Igelström kazał naszych wymordować?

Daszków.

Tak. — Wszystkich co do jednego; ale ja nie spełnił rozkazu. — Wasi więźniowie żyją.

Wszyscy.

Żyj! — wiwat — wiwat!

Kiliński (ścisła mu dłoń).

Bóg ci zapłać kapitanie.

Jasiewicz.

Dzielnie się spisałeś.

Sierakowski.

Niech ci Bóg da zdrowie (ścisła mu dłoń).

Daszków (wzruszony).

Ja to wszystko zrobił dla mojej Maryni — ona rodaczka wasza (stychać za sobą wesołe okrzyki). Słyszycie? — Tam waszych więźniów wita lud na Podwalu.

Kiliński.

Śpieszmy i my czołem uderzyć przed tymi, co cierpieli za ojczyznę.

Wszyscy.

Chodźmy, śpieszmy, niech żyją (wychodzą bocnym pawilonem w głębi sceny).

SCENA VII.

Konopka. Kilkunastu mieszczan (potem) Kiliński (w koncu) Sierakowski, Tykiel, Hering i znowu kilkunastu mieszczan.

Konopka (wychodzi z lewej trzymając w podniesionej ręce papierzy).

Patrzaj narodzie, to skarb prawdziwy.

Mieszczanie.

Pokaż. Co to?

Konopka.

To papiery z tajnej kancelarji Igelströma. — Ot patrzajcie, plan rzezi — a tu — haczość narodzie, tu lista zdrajców Ojczyzny, nazwiska tych, co brali rubie moskiewskie za zdradę kraju.

Wszyscy.

Pokaż. — Czytaj.

Konopka (stając na stolku).

Słuchajcie (czyta). Józef Ankwicz, marszałek rady nieustającej.

Wszyscy.

Zdrajca — podlec, jurgeltnik Moskwy.

Konopka (j. w.)

Ożarowski, hetman wielkokorony.

(Dokończenie nastąpi).

Księgarnia katolicka Dra Wł. Miłkowskiego w Krakowie

otrzymała i poleca dziełko świeżo wydane p. t.

„Żywot św. O. Franciszka z Assyżu”

napisał ks. Stanisław BIEGAŃSKI S. F. z 8 rycinami, Cena egzemplarza 60 centów.

DROBNE OGŁOSZENIA.

Od wyrazu zwykłym drukiem 2 et., tłustym drukiem po 5 et., Minimum ceny ogłoszeń 25 et.

KSIĘGARNIA L. ZWOLIŃSKIEGO i SPÓŁKI w Krakowie, ul. Grodzka 40, poleca największą świeżo założoną WYPOŻYCZALNIĘ NUT

Restauracja hotelowa z ogrodem i urządzeniem w pięknym położeniu

Sadzonki, nasiona łąskie i drzewka ogrodowe st rannie opakowane, rozsyła za zaliczką pocztą lub koleją

MIESIĄC MARJI uložyl X. P. Smolikowski. Najpiękniejsze ze wszystkich wydanie, na welinie, str. 325, broszurowane 80 et., bardzo ozdobnie oprawne ztr. 120.

Na sezon kąpielowy W RYMANOWIE ordynować będzie od 1-go czerwca h. r. Dr. Jan Jodłowski.

SZCZAWNICA. Zakład górny ma jeszcze do wdzierżawienia kilka sklepów w Bazarze. Do jednego ze sklepów dołącza koncesję na sprzedaż tytoniów i cygar.

TAPETY Największy skład fabryczny krajowych i zagranicznych Rulon od 15 et. i wyżej.

W nowym magazynie MEBLI w Krakowie, przy ul. Wiśniej Nr. 3. wielki wybór mebli z własnych pracowni dostarczony Ludwika Chomiaka i Władysława Duwała tapicera, stolarza.

Nowości wiosenne i letnie na suknie i okrycia jako to: Wełny kolorowe i czarne, Kamgarny, Korciki, Chustki wełniane, Satyny, Zephyry, Musliny, retony, Prócienka krajowe oraz Perkale białe francuskie

Wanny, stołki do kąpienia także z piecykami do grzania wody, klosety pokojowe, prysznic, wankenki do kąpieli nasiadowych własnego wyrobu

Skład fortepianów PIANIN i HARMONTUM WIKTORA BARABASZA i Sp. Kraków, ul. Florjańska 1. 6, I p

Do panów Właścicieli dóbr! DEAWNIKI, przyrządy do ratowania bydła przed udawieniem po 5 zlr. Wszelkie ARTYKUŁY GOSPODARSKIE, FARBY OLEJNE gotowe do użycia.

SKŁAD PIWA i PORTERU Z BROWARU ARCYKSIĘCIA ALBRECHTA w Żywcu. Takowe sprzedają po następujących cenach: Piwo cesarskie . 10 ct. Porter . 16 ct.

Mieszkanie Osoba z dobrego domu, w średnim wieku, posiadająca praktykę przy wielkim gospodarstwie poszukuje miejsca do zarządu w domu obywatelskim, w razie potrzeby może złożyć kaucję.

RESTAURACJA TURLINSKIEGO w Krakowie w hotelu „pod RÓŻĄ”. Obiad za 1 zlr. Sobota 29 Kwietnia.

FORTEPIAN ROMBERGEE nagrodzony medalem na wystawie wiedeńskiej, używany, w dobrym stanie, jest do sprzedania za przystępna cenę.

JABŁKA KNORECK i Spółka tyrolskie i krajowe od 8 cent. funt. Pomarańcze cytryny w najlepszych gatunkach. Wszelkie nowalje jako to: szparagi, kalafior, rzodkiewka i sałata.

C. k. austriackie koleje państwowe.

Wyciąg z rozkładu jazdy ważnego od 1 maja 1893 według czasu środkowo-europejskiego.

Table with columns for departure times (e.g., 7:07 rano, 8:00) and destinations (e.g., Kraków, Podgórze-Plaszowa, Lwowa).

Table with columns for arrival times (e.g., 4:50 rano, 6:12) and destinations (e.g., Podgórze-Plaszowa, Krakowa, Lwowa).

w Krakowie, Rynek 1. 30. Zlecenia z prowincji uskutecznią się odwrotną pocztą bez dołczenia prowizji. Kantor wymiany filij C. k. uprz. Banku Hipotecznego. Wszelkie papiery wartościowe, banknoty zagraniczne i monety kupuje i sprzedaje pod najkorzystniejszymi warunkami.